

Майбуття і повсякденність

Нам, людям всім, в житті буденність
Нічого ж майже й не дає,
Здається так, як повсякденність,
В відриві з майбуттям в нас є.

А справа лише в тім, щоб знати,
Як в повсякденності всій йти
До майбуття, що й де ж нам брати,
І сенс, і суть в чім для мети?

У повсякденності ж й не взяти,
Та в нас мета - вся в майбуття
Повинна день і ніч тримати,
Й ні в чім не дати забуття.

Бо майбуття ж має бути вище,
Й чим вище, тим й видніше нам
Те все; як жити нам в найближчій,
Щоб не втрачати тут і там.

Коли ми вже над ним піднімемсь,
Тоді вже нам й видніш з гори,
Щоб менше в чімсь ми помилились -
Нам треба в майбуття ж з нори,

Тому, щоб жити й в сьогодніні,
І йти в тім всім й до майбуття -
Нам вчити в Вченні сокровеннім
Від Шамбали всім напуття.

В тім ми й тупцюємо на місці,
А часто й густо - не туди,
Як винуватій тій невістці,
Що винна, хоч й нема ж біди.

То ж треба сперш, і як належне,
Те майбуття й окреслить нам,
Щоб напрямом на протилежний
На радість нашим ворогам

Тоді буденність й повсякденність -
І щогодини, і щодня,
Дасть нам в житті завжди ту певність
Йти впевнено, й не навмання.

Щоб потім вже не жалкувати,
Що ми жили тоді не так,
І час безцінний не втрачати,
Бо й весь непотріб видно ж, й всяк.

З тої, що є лиш в хаті с краю,
Давно вже вийти, й йти туди,
Де й нас майбутнє ж все чекає,
Без страху вже, біди й нужди

Й з ним, й в нім нам всю ж свою дорогу
Лиш з Богом в серці, й для людей,
Брать завжди й в всім нам Агні Йогу,
В ній й поєднаєм поступ цей.